

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Negyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
Vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség

és

Kiadóhivatal:

Főplacc, a városháza
szemben.

Hirdetések a legmér-
sekeltebb árszámítás
mellett.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Haladásunk.

Irta: Konoz Ákos.

Bánffy Dezső báró, miniszterelnök tegnapelőtt elküldte a milleniumi országos bizottság elnökéhez az ezredéves kiállítás általa egybeállított programját.

A program úgy, amint előttünk fekszik, kétségkívül egyike a legszerencsésebbeknek, és éppen azért méltó arra, hogy vele egy vezércikkely keretében foglalkozzunk.

Fénypontja e programnak ama nekünk magyaroknak nagyon jól eső tudat, hogy a mi királyunk részt akar venni azon ünnepekben, melyek ezredéves létünk és tizszázados életünk méltó záró kövei lesznek.

A magyar nemzet a milleniumi ünnepek alkalmával ugyanis, míg egyrészt hálás szívvel fordul a nemzetek istenéhez, hogy dicsőségben megérhette ezredéves fennállását annyi vihar és harc közepett, másrészt meghívja az egész művelt világot mintegy bíról, hogy lássák a műveltségben megizmosult, a tudományban magas niveau álló országok a magyar kultúra haladását, a nemzeti öntudat erőteljes megnyilatkozását, a lankadást nem ismerő munka gyümölcseit.

A millenium alkalmából ugyanis befogja az ország mutatni tudományát, műveltségét, kereskedelmét, iparát, szellemi és anyagi termékeit, hogy országvilág láthassa azon megdönthetetlen igazságot, hogy a magyar nemzet méltón sorakozik az európai kulturállamok népeivel és nincs oka ezredéves fennállásának emlékünnepe bármi tekintetben és szegyenkeznie.

Nem akarjuk magunkat dicserni,

hiszen jól tudjuk, hogy a legkisebb öndicséretben is hatalmas adag igazságtalanság rejlik, de azért felemelt fővel nézhet körül a nemzet ezredéves ünnepén, mert e tizszázad nem repült el felette nyomtalanul.

Haladása szédítően gyors volt s pár évtized alatt századok mulasztásait pótolta, de azért haladásában megtudta őrizni az egyensúlyt, nem esett egy pillanatra sem, hanem erővel, tudással, az elme meggondoltságával, a szív akaraterejével tört azon polcz felé, melyre a többi kulturállamok régebben feljutottak.

Más államok talán a gyors emelkedésben megelőzték bennünket, de ne feledjük, hogy akkor midőn, más államok már régen a béke műveit építgették, nekünk nemzeti önállóságunkat kellett védelmezni s azért a tudományok és művészetek ápolása helyett világverő esatákat vívtunk szabadságunkért... életünkért.

Már pedig örök igazság az, hogy inter arma silent Musae. A muzsafiak karddal cserélték fel az iskolát, elhallgatott a lant, pangott az ipar, gyász fátyol borította a művészetek, geniuszát, és a ki elbirta a nehéz fegyvert, elment meghalni...

Végre elmúltak a harci zajok és nyomában az áldott béke terjeszté ki hófehér szárnyait a magyar haza felé. S hogy a derült napok eljöttek, előbb beköté sebeit s mikor ezek beforrtak, akkor kinyitá ismét a tudományok és művészetek templomait s megkezdé a kényszer alatt megszünt munka folytatását.

És e pillanattól kezdve haladt és

fejlődött a szükséges fejlődés örök törvényének megfelelőleg, míg végre megérhette azt az időt, hogy bemutatgathja magát a művelt világnak, mely bizonyára szíves örömmel hajtja meg e sokat szenvedett haza előtt az elismerés lobogóját.

Valóban Magyarország a vér-zivatark közt nőtt nagygyá, hasonló levén a folyóhoz, mely annál inkább nő, minél jobban hajtja és korbácsolja a zúgó vihar.

Érezte, hogy neki élni kell, mert omladékain nemzetek dicsőségének virága hervadhat el...

Bizodalma nem hagyta cserbe s a jó Isten megadván neki a béke napjait, ifju erővel tört fel a magasba, hogy a milleniumon a többi művelt nemzetekkel való egyenrangúságát dokumentálja.

Már csak pár hó választ el bennünket attól az ünnepélyes pillanattól, midőn Magyarország egy fényes ünnepéssel bezárja egy évezred történetét és megnyitja a másoknak ajtaját remélve, hogy a második évezred dicsőséges folytatása lesz ama békés fejlődésnek, melynek kedvező előjelei már most is nagy méretekben mutatják a magyar nemzet öntudatos haladását és a többi államokkal való versenyképességeit. A Bánffy Dezső báró által gondosan egybeállított program egyik fénypontja mint említettük az, hogy Ő Felsője a millenium hat hónapja alatt itt lesz hű magyarjai közepett. A legmagasabb elhatározás ismét egy gyöngyszem lesz azon drága értékes kapocsban, mely a legjobb király nemes szívét a hű magyar nép lelkével oly szorosán egybeacsatolja.

T A R C Z A.

A kik kétszer szerettek.

— A Debreczeni Ellenőr eredeti tárczája. —
Irta: Jászberényi.

Földes Gábor negyven éves korában arra a gondolatra jött, hogy meg kellene neki házasodni.

Beleunt a garzon életbe, színtelennek találta azt és sivárnak. Vágyódott egy kevés melegség után, melyet a bohéme fiúk közt hiába keresett.

A sok éjjelzés megviselte; izetlennek találta a legjobb francia pezsgőt és kívánczokott a csönd, a béke és a nyugalom után.

Arra még elég gazdag volt, hogy szíve szíve szerint házasodjék. Sokat, nagyon sokat elköltött ugyan az apai örökségből, de a megmaradt még miadig kényelmes jövőt biztosított neki.

Házasodási gondolatokkal tért egy hideg őszi estén lakására. A kandallót felgyújtotta és belebámult annak vigan lobogó tűzébe. Elvonultak lelke előtt ifjusága, ábrándjai, álmai, csalódásai. Belátta, hogy eddig semmit sem tett. Élt, minden nemesebb cél és munka nélkül.

Tehetségét, mely boldogult jó szülőit oly szép reményre jogosította, paragon hevertette. Mulatott, dorbézolt és életének legszebb éveit sivárlékü emberek között, kávéházak folyót füstjében élte le minden nemesebb ambíció nélkül.

Gondolatai közt egy tiszta kép jelent meg előtte. Egykori ideálja. Most, hogy egyedül volt és egyenkint szedte elő a mult emlékeit, eszébe jutott a kis Nandine, ki őt igazán szerette.

Felkelt a chaiselonge-ról és kihuzta íróasztalának egyik elrejtett fiókját és egy gondosan összekötött levelesomagot vett ki abból. A karos gyertyatartót odatette a kisasztalra és olvasni kezdte e megsárgult lapokat, melyekből az első szerelem melegsége áradott felé.

Elo olvasta a leveleket egytől-egyig mind; csupa érzés és szerelem volt a sorokban kifejezve. Egy naiv, szeretetreméltó kedves lélek önkénytelen nyilatkozatai voltak a levelekben papírra vetve, talán telve remény-nyel, édes bizalommal.

Mikor az utolsó betűt is elolvasta, az erős férfi zokogni kezdett. Erős, mondhatni eldurvult lelke meglágyult, mint a kemény föld nap-ugaras eső után. Könnyei közt százszor, ezerszer megcsókolta azokat az apró,

finom vonásu betűket, melyek igaz, őszinte és mély szerelmet tolmácsoltak.

Majd keserű mosoly vonult el ajkain. Mintegy azt kérdezte magától, hogy mit akar ő e levelekkel, melyeket tiz év előtt irt hozzá Nandine? Hiszen Nandine azóta férjhez ment. Miköze lehetne neki ahhoz az asszonyhoz, kinek forró szerelmét leánykorában nem akarta észre venni? Vagy igen észre vette, de magában kaczagott e szegény leány felett és ígéretei daczára ott hagyta anélkül, hogy elbucszott volna tőle.

Nandine csalódása után soká feküdt betegesen. Testi egészségét helyreállították az orvosok és a fürdők, de lelkén mindig maradt valami a vesztett mult fájdalmas emlékeiből.

Később belátta, hogy nem viszonzott szerelmével ugy sem lett volna boldog s lassankint beletörődött sorsába. Pár év mulva azután elfelejtette Földes Gábort és férjhez ment egy idős miniszteri hivatalnokhoz.

A világ azt mondta, hogy Nandine nem szereti az öreg Boronkayt, de nem jól ítélte. Nandine jó asszony volt. Becsülte férjét, tisztelte őt, mint atyját. — A nyugodt élet és néha-néha egy kevés visszaemlékezés a boldog mu tra, ha boldogságot nem is, de megelégedést biztosítottak részére. Földes Gábort

Mi nem vagyunk pompaszerető nép erkölcsünk egyszerűek, érzésünk őszinte, és éppen azért csak érzés és szív után vágyódunk mindenha. Ebből kifolyólag látva a királyi elhatározás előttünk felette becses voltát, mondhatnám gyermekes örömmel örvendünk, hogy a mi jó királyunk együtt ünnepel majd velünk az első ezredév hátkövénél és az ujnak kezdetén.

Bölcs tanácsosai a királynak, hozzátok is van pár szavunk. Ti voltatok azok, kik a nemzet óhaját kellő formában eljuttattátok a trón elé és kiemeltétek azt, hogy Felség es Urunk az ünnepek tartalma alatt itt lesz közöttünk, magyarjai között. Hazafiui érzetek, magas állatok nimbuszával léptetek a trón elé férfias önérettel és azon erős meggyőződéssel, hogy a milléniumi ünnepség fénye méltó lesz azon korona fényéhez, mely egy ezredév óta ragyog Szt. István méltó utódjának fején.

Legyen jutalmatok a nemzet szeretete és a jól teljesített kötelesség boldogító öntudata.

— A budget a bizottságban. A pénzügyi bizottság szombaton ülést tartott, melyen Wlassics Gyula dr. kultuszminiszter budgetjével foglalkoztak a nagy számban összejött bizottsági tagok. Több érdekes indítványt terjesztettek itt elő az egyes felszólalók, melyekre a miniszter egyenként válaszolt. Wlassics Gyula dr. első sorban is Darányinak felelt a felekezetek kárpótlását illetően kijelentve, hogy az állam nem érzi magát kötelezve arra, hogy a felekezetek lelkészeit az egyházközpontok törvények folytán bekövetkező jövedelem csökkenésért kárpótolja, hanem azon lesz, hogy a pénzügyi helyzet javultával más eszközökkel segítsen az egyházakon. A katolikus autómát segíteni fogja a megvalósulás felé és nem zárkózik el azon indítvány elől sem, hogy az egyetemi tanárok katedráikra meghívassanak, a kereskedelmi iskolák fontosságát elismeri, de ugyanakkor roszalását fejezi ki a felett, hogy a nagyközönség a középiskolák tömeges megnyitását sürgetőleg kéri. Több érdekesen szelöltetett eszme megvitatása után, az elnök köszönetet mondva a miniszternek a nyújtott felvilágosításokért, — az ülést bezárta.

esküvője óta nem is látta; talán nem is vágyott vele találkozni. Most már kötelességei voltak, melyeket nem akart zsákmányul oda dobni a könnyen feltámadható szenvedélynek.

*

Ezeket mind elgondolta a Földes Gábor, midőn türelmetlen kopogást hallott ajtaján. Félig bosszankodva nyitotta azt fel, melyen egyik jó barátja lépett be résztvevően tudakozódva Gábortól az ok felől, mely őt a klubban való megjelenésben akadályozta.

Gábor gyöngékedést hozott fel ürügyül és éppen más tárgyra akarta átvinni a beszédet, mikor barátja azt ujságolta, hogy az öreg Boronkay ma este hirtelen meghalt.

Földes úgy tett, mintha az eset nem érdekelte volna, pedig valójában megrendült e hír hallatára. Ezer és ezer gondolat cikázott fejében és maga előtt látta sötét fátyolban a bánatos özvegyet öreg férje koporsóján zokogni. És a hír vétele után még levertébb lett, mint azelőtt.

Nandine csakugyan özvegy maradt. Teljesen visszavonult a világtól, nem mutatta magát a temetés óta sehol sem. Szívéből gyászolta elhunyt férjét és kegyeletos könyveket áldozott emlékének. Oly hű volt az emléke-

— Belföldi hírek. (Vendéglátó érsek.) A zágrábi ünnepek alkalmából a magyar miniszterek a zágrábi érsek vendégei lesznek. — (A Quirináli új követ.) Ő Felsége a király Pasetti Marius osztrájtönököt az olasz királyi udvarhoz nagykövetté nevezte ki. — (Uj képviselő.) Plósz Sándor dr. államtitkár Baján egyhangulag megválasztották orsz. képviselőnek.

— Külföldi hírek. (Akadályokba ütköző királylátogatás.) A portugál király római utja elé akadályok gördültek. Hír szerint egyik katolikus nagyhatalom nem akarja, hogy a quirináli látogatás precedenst képezzen. — (Elfogott anarkista.) Triestből jelentik, hogy a rendőrség Giordi József személyében egy veszedelmes anarkistát tartóztatott le.

Az elnök beszéde

— Az igazságügyi palota felavatási ünnepélyén. —

Tisztelt Biró-társaim!

Midőn a mai napra egybehívott ezen nyilvános ülést megnyitom, alkalmat veszek magamnak arra, hogy ezt a mai nap jelen ségéné, a kir. törvényszék történetében kiemelkedő voltánál fogva a szokottól eltérő formában tegyem.

Az alkalmat azon körülmény szolgáltatja, hogy a mai nappal vonul be végleg a kir. törvényszék, a kir. járásbíró és a kir. ügyészség ezen épületbe, mint állandó lakásába. — Első sorban is Önöket üdvözlöm tehát ezen épületben, mint a kik ez utánra itt fognak állandó otthon találni s a kiknek ezen épület leendő jövődöbeli működési helyök.

Kedves kötelességemnek tartom üdvözölni kir. táblánk itt megjelent mélyen tisztelt és szeretett elnökét, ki oly buzgón fáradozott az épület létrehozásában, üdvözlöm a mélyen tisztelt érdeklődő közönséget is.

Kellő értéke szerint becsüljük mi meg mindenkor a nagy közönségnek működésünk iránt tanúsított érdeklődését s így a mai szíves megjelenését is. Kétségtelen tanúsága ez annak, hogy a hivatalos működésünket csak távolból szemlélő nagy közönség is teljes tudatával bír az igazságszolgáltatás nagy hivatásának, mi ismét nem csekély befolyást gyakorol azon tisztelet, becsülés és bizalom fejlesztésére a társ dalomban, mely az igazságszolgáltatás feladatainak kellő módon való teljesítéséhez nélkülözhetetlen.

A kik adminisztrációval egyáltalán nem foglalkoznak, kevésbbé tudják, hogy mennyi

gondot okozott a magas igazságügyi kormánynak folytonosan a bíróságok olyatén elhelyezése, hogy hivatásuknak kellő módon megfelelhessenek.

Midőn az igazság szolgáltatás a köz- igazgatástól elválasztatott s az 1871. évi XXXI. t. cz. alapján rendezett és ugyanazon évi XXXI. t. cz. alapján életbe léptetett első folyamodású kir. bíróságok működésüket meg kezdték, az egyes bíróságok egyelőre többnyire a régi megyei, városi és má-nemü megszüntetett bíróságok lakó helyeit foglalták el ha és a mennyiben ugyanis alkalmasok voltak azok; igen sok bérházban vagy az egyes bíróságok székhelye szerinti törvényhatóságok által igazságszolgáltatási célokra ingyen átengedett, sokszor célszerűtlen épületekben nyert elhelyezést s csak igen kevés helyen kezdte meg az új bíróság működését az államkincstár tulajdonát képező épületben. Uj, bírósági célokra alkalmas épületek emelésére a magas kormány egyelőre már csak a szükségletet mutató adatok hiányában sem gondolhatott.

Evekig állottak fenn ezen állapotok, cseréltettek, bővítették, átalakították a bíróságok elhelyezésére igénybe vett épületek, míg végre is évek múltán, az egész törvénykezésnek csaknem aljában történt átalakulása, folyton fejlődő állapota — s a bíróságok ügyforgalmának fokozatos emelkedése mellett be ke kellett lőtnia a magas kormánynak, miként ezt egyik hasontárgy előterjesztésének kíséretében nyíltan kifejezi, hogy a bíróságok némelyikének jelenlegi elhelyezése mellett az igazságszolgáltatás mint az államhatalom egyik nyilvánulása a megkívántató komolysággal és méltósággal nem gyakorolható.

Igy kezdetett meg ezután a bíróságok elhelyezésére alkalmas épületek újból építése; ott a hol, megfelelők készen találtak, azoknak megszerzése természetesen első sorban és azon helyeken hol az állapotok leginkább tarthatatlanok voltak.

Igy került sor a debreczeni kir. törvényszék, kir. járásbíró, kir. ügyészség, és a a törvényszéki fogház részére megfelelő új épület emelése is, melyre nézve különösen a kir. törvényszéki fogháznak tarthatatlan állapota adta meg az első lökést.

A debreczeni kir. törvényszék, kir. járásbíró és kir. ügyészség a szervezéskor 1872. évi január 1-én a Piacz utcán a Gróf Dégenfeld-féle épület emeletén lévő 4 teremből, 27 szobából és 8 szobából álló helyiségben nyert elhelyezést, mely helyiségek előzőleg a volt kir. váltó törvényszék, kir. vegyes bíróság és magán lakók használatában állottak. Eme helyiségek is egészben csak az 1872. év július havában voltak elfoglaltok,

zésben, mint a milyen volt megboldogulthoz életében,

A gyászév végre eltelt s már itt-ott lehetett látni az özvegyet. A fájdalom még mindég meglátszott koronkint arcán, de ez ez még szebbé tette. Szerették őt mindenütt jóságáért és ez feleltetvé vele az eddig átéltszenvedések keserű utóízét és lelke lassankint visszatért abba a csöndes mederbe, melyben férje életében megelégedett volt.

Földes Gábor pedig nap-nap mellette látta ezt a bújós szép özvegyet és megszerette másodsor. Nem olyan szerelem volt ez, mint a tíz év előtti. Az szertefoszlott, ez meg napról napra erősebb lett. A két lélek harmóniába jött. Megértették egymást. Az igaz szerelemhez pedig csak ez kell. Nem kerülték már egymást, hanem keresték. Egymás nélkül egy nap sem lehettek. Nandine megbocsátott a hűtlenség és Földes Gábor most a legboldogabb férj a világon.

Az ifjuság szerelme áthajlott a férfikorba megtartotta hevét, melyhez mindkét részről az állandóság járult.

Földes Gábor most kezd élni igazában, mióta Nandine ott van oldalánál. Megjött a feleséggel életkedve is: Napestig fárad, dolgozik családjáért nem azért, mintha rászor-

rulna a munkára, hanem mert jól esik neki fáradni családjáért. S ha alkonyatkor hazatér a vadszölővel befuttatott verenda lépcsőjén szerelmes mosolyal fogadja őt Nandine, kinek karján egy mondhatatlanul kedves, piczi szőkebabba repesve nyújtogatja kővér kezecskéit édes anyja felé.

És Földes Gábor megáll a lépcsők alján, feltekint a boldogság élő képére, majd egy könnyet töröl le szeméről és siet fel a lépcsőkhöz, hogy karjaiba zárhassa azt a szépséges jó asszonyt gyermekével.

Mikor azután feljönnek a csillagok s a kis bábé is elalszik, Nandine szerelmesen csiaborul a Földes Gábor széles mellére és felsóhajt: Oh milyen boldog vagyok veled, közeledben.

Az erős Földes Gábor pedig elmosolyodik, átkarolja azt az észbontó szép asszonyt, egy torró csókban kicserélik egymás lelkét, az egymás nélkül eltöltött tíz évet elfelejtik és hálát adnak Istennek, hogy első szerelmük elhamvadt tűzéből meghagyott egy szikrát, mely később felgyulva, mindkettőjük életére fényt, világosságot és melegséget árasztott.

Kétszer szerettek és most százszorosán boldogok . . .

addig a kir. törvényszék telekkönyvi osztálya és a kir. járásbíróóság is ideiglenesen a város házában kapott lakást. Az átvett helyiségek-ből aztán jutott 3 a kir. ügyészségnek, 6 a kir. járásbíróósnak, 4 terem és 18 szoba a kir. törvényszéknek. A törvényszék által elfoglalt helyiségekben aztán egy elnök, 11 bírósági segéd és kezelő személyzet s ezen kívül még 3 bentlakó hivatal szolgá nyert elhelyezést.

Hogy minő szűk térre szorultak ezen legelső lakásban is mindjárt a helyi kir. bíróságok, mutatja azon egy körülmény is, hogy a törvényszéknel 2—3 sőt 4 bírósági segéd egy szobában. Elképzelhető, hogy ily hiányos elhelyezés mellett mily nehézségekkel kellett küzdeni ezen kir. törvényszék első bírójának, hogy kötelességeiknek kellő módon megfelelhessenek.

Nem lesz érdektelen — azt hiszem — itt röviden felemlítenem azokat a lakás misériakat, melyeknek a kir. törvényszék, járásbíróóság és ügyészség az évek hosszú során folyton kitéve volt s a melyek tevékenységük kifejtésére kétségtelen bémító hatással voltak.

A Gróf Dégenfeld féle házból mindjárt első sorban a kir. ügyészség szorult ki, 1876-ban a Csapó utcára a Kápolnási féle házba költözvén át, hová a törvényszéki vizsgáló bírósági segéd is követte. Az évek multával ugy a kir. törvényszék mint a járásbíróóság hivatali helyiségeinek további bővítése mutatkozván szükségesnek, a kir. járásbíróóság is kiköltözött a piacz utcai Gróf Dégenfeld féle házból s 1881-ben a Széchenyi utcai Gróf Dégenfeld ház első emeletére költözött át, hol azonban i-mét csak 1886 májusig maradhatott, a mikor is a Czegléd utcai a debreczeni első takarékpénztár — régebben Kaffka féle ház — emeletére hurcolkodott, hol aztán az 1892 év április hó végéig megmaradt.

Az 1890. év tavaszán a kir. törvényszéket magában foglaló Tisza-féle ház átalakítása, egy emelettel magasabbra építése vértetvén fogantatva, ez aként eszközöltetett, hogy az építkezés ideje alatt a kir. törvényszék is benne maradt s míg az egyik felőli épületré z készült, addig a törvényszék az ellenkező oldali részbe huzódott át, telekkönyvi osztályát azonban már a piacz-utcai postaházba kellett ideiglenesen átszállítani és elhelyezni, a kezelő hivatalokat a megmaradt épületrészek földszinti helyiségeibe lehordatni, a szertárt és a vizsgáló bíróságot pedig Darabos-utcára a Halmi-féle házhoz költöztetni s a törvényszék kezelése és felügyelete alatt álló volt tisztántúli kerületi táblai volt csász. kir. megye törvényszéki, államügyészségi és a volt vegyes bírósági, 1724-évtől 1871. évig való peres iratokat egy idegen pincze helyiségbe lerakni.

Az 1890. évi november és december hónapokban költözött aztán be a kir. törvényszék és kir. járásbíróóság a Tisza palota újból épült második emeletére, ez is azonban csak időről-időre volt fogantatosítható, ugy hogy volt olyan helyzet is e törvényszéknel mikor az iktató hivatalok a földszinten, a kiadó hivatalok és az iroda az I. emeleten, az irattár pedig már a II. emeleten volt s ezek között a közlekedés csak az építési álványokon történhetett, és csak is az 1892. év tavaszán juthatott hozzá a törvényszék és járásbíróóság azon elhelyezéshez melyben a legutóbbi időig volt. Alig pár év kellett azonban hozzá hogy ugy a törvényszék mint a járásbíróóság ezen legújabb elhelyezése is czélszerűtlennek, élegtelennek bizonyuljon s a mindkét bíróságnál bekövetkezett személyszaporítás mellett csak még az új sommás eljárásról rendelkező törvény életbeléptetésének kellett elkövetkezni, hogy a helyzet tarthatatlanná váljék. Mindannyian tudjuk, hogy már a legutóbbi hónapokban minő nehézségekkel kellett küzdenünk, hogy kötelességeinket kellő eredménnyel végezhessük; a mellett hogy két három bírósági segéd egy szobában volt kénytelen dolgozni, felekkel egyidejűleg tárgyalni, tanúkat kihallgatni, hónapok

kon keresztül szűk bírói szobákban, irodahelyiségben kellett tárgyalásokat tartanunk. Hogy ily állapotok közepette miú türelemre, kitartásra, erélyre, odaadó buzgóságra és felvont figyelemre volt szükségük a kir. törvényszék tagjainak, azt bizonyíthatom felesleges.

A kir. ügyészség működésének megkezdése óta nem kevesebbszer mint 5-ször költözött, míg végre mostani állandó helyéhez hozzá juthatott.

Hála azonban a magas igazságügyi végre elérkezett. Itt vagyunk állandó végleges otthonunkban, mely a modern igazság szolgáltatás minden igényeit kielégítő tágas, czélszerűen berendezett és felszerelt helyiségeivel fogad benünket s nyújt módot arra, hogy hivatásunknak kellő képen megfelelő kötelességeinket nyugodtan békében végezhessük.

Debreczen szab. kir. város közigazgatási bizottsága, miként ez egy a város közönségéhez 1892. évi június 4-ről intézett ig. min. magas leiratából kitűnik, már 1887. év óta tett a nagym. m. kir. J. M.-hoz előterjesztéseket az iránt, hogy a városházában az 1871. évi XXXI. r. cz. 32. §-a alapján felhasznált fogház helyiségek, melyek sem befogadási képesség tekintetében az igényeknek még nem feleltek, sem az egészségügyi követelményeket ki nem elégítették, — kiüríttessenek s azok helyett új fogházi helyiségek állíttassanak elő. Az 1890. év végén megújította a város közigazgatási bizottság egy a kor igényeinek és a törvény követelményeinek megfelelő fogház építése iránti kérelmét, mire a I. M. ur ő Nagyméltósága tanulmány tárgyává tétetvén az ügyet, a helyszínén is járt megbízottjának jelentése alapján kinyilvánította, hogy Debreczen szab. kir. város közönségének a városházán levő fogházak megszüntetésére irányzott kérelme csak ugy valóítható meg, ha a fogházzal kapcsolatosan a debreczeni királyi törvényszék, ügyészség és járásbíróóság befogadára alkalmas új törvénykezési épület is emeltetik, miután az új fogház az akkori törvényszéki helyiségekkel közvetlen összeköttetésben nem építhető fel s így továbbra is fen maradván azon visszás helyzet, hogy a letartóztatottakat a vizsgáló bírósághoz és a törvényszék elé népes utcákon és tereken keresztül kellene vezetni. Kijelentette egyszersmind ugyan e levelében a Miniszter ur ő Excellenciája hogy a városházán levő fogház megszüntetésére tekintettel egy új törvénykezési épülettel járó nagymérvű kiadásokra, csak az esetben határozhatná el magát, ha Debreczen város részéről megfelelő anyagi kedvezmények nyújtanának. — Ez ügyben eként a tárgyalások a Nagymélt. m. kir. I. M. ur ő és Debreczen szab. kir. város közönsége között megnyitvatván ezek során, mindkét részről elfogadott feltételek gyanánt megállapítatott, hogy a Várad utcában fekvő s eddig is kincstári tulajdon képezett s a törvénykezési épület és fogházépítésére alkalmasnak talált „Abaldó“ név alatt ismeretes teleknek és azon levő épületeknek a tervbe vett építkezés czéljaira leendő átengedését a Nagymélt. m. kir. I. M. most kieszközli és azon a kir. törvényszék, kir. járásbíróóság, kir. ügyészség, és a fogház részére alkalmas s díszes épületet emel, s Debreczen város közönsége a kérdéses telken levő épületekben elhelyezett pénzügyi hatóságok elhelyezéséről gondoskodik, illetve e czélból a külső dohánybevéltő hivatal előtt fekvő és semmire sem használt 3000 □ öl nagyságu földterületet s a régi Sőház-féle telket a m. kir. kincstárra örök tulajdoni joggal, minden ellenszolgáltatás nélkül átruházza. Továbbá :

200,000 forint építési költséget előlegez az építő igazságügyi államkincstárnak oly módon, hogy az az állam által 10 év alatt 20,000 frtos részletekben kamat nélkül fizessék vissza, — s

végül, hogy a város belterületén kívül egy 500—600 fő befogadási képességgel bíró s az állam által saját költségen felépítendő nagyobb letartóztatási intézet számára szükséges, földterületet ingyen fogja az állam tulajdonába bocsátani.

Biztosítva lévén eként a debreczeni törvénykezési és fogházépület telke, elkészítették a helyszínrajz, építési program, a tervbe vett épületek rajzai, melyek alapján Igazságügy Miniszter ur ő Nagyméltósága az építés fogantatva vételét 1893 évi szept. hó 20-án kelt magas rendelkezésével, az összes építkezési költségek 347.606 frt 59 kr összegben irányoztatván elő, — elrendelte, s egyben az építkezés kiadását megelőző munkálatok végeztetésével a munka kiadása iránti tárgyalások vitelével és az építkezés fő felügyeletével egy bizottságot bízott meg, felkérvén a debreczeni kir. itélő tábla elnökét Puky Gyula ur ő méltóságát arra, hogy ezen felügyelő bizottság elnöki tisztét elvállalni sziveskedjék. E bizottság feladatává tétetett az építkezés biztosítása iránti értekezés megtartása, az építkezési szerződés megkötése, az építkezés megkezdése és befejezése.

Puky Gyula kir. táblai elnök ur ő méltósága a megbízást szíves készséggel elvállalván, az építő bizottság tagjaiul Cserna Vincze debreczeni kir. főügyész ur ő méltóságát, Simonfy Imre kir. tanácsos Polgármester ur ő Nagyságát, Wágner Gyula műépítész urat, az állam építészeti hivatal debreczeni főnökét, Debreczen sz. kir. város főmérnökét s a kir. törvényszék elnökét kérte fel illetve bízta meg.

Az építési engedélyt Debreczen város tanácsa 1893. évi október hó 5-én adta meg s a verseny tárgyalás azon évi november hó 11-én lett megtartva. A beérkezett 24 ajánlat közül az építkezésre nézve a Gregersen G. és fia czég ajánlata, a fogházi forró víz tütés berendezésére nézve pedig a Konuth Károly czég ajánlata — fogadtatott el, előbbi 291 691 frt 98 kr, utóbbi 6000 frt ár mellett.

A vállalati szerződések megkötötven az építési telkek 1894. évi január hó 4-én adatott át a vállalkozónak, ki az építést tényleg azon évi márczius hó 17-én kezdette meg.

Az építés vezetésére az igazságügyi kincstár részéről Wágner Gyula műépítész ur s a munkálatok ellenőrzése a m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur ő Excellenciája által Pelitzer Lajos kir. mérnök ur hatalmaztatott fel illetőleg rendeltetett ki.

A kiválóan előnyös hirben álló Gregerson építő vállalkozó czég az építkezések teljesítését a legnagyobb praecisítással és oly gyorsan végezte, hogy 1894. évi aug. hó 3-án már a bokréta ünnepély mely a munka nehezebb részének befejezése után ősi szokás szerint az építkezések egyik kiemelkedő részét szokta képezni, megtartható volt. — A nagymélt. m. kir. J. M. ur méltányolva a kifejtett munkásságot s egyszersmind jutalmazni is, kívánván a buzgó, szorgalmas munkásokat, 575 frt 40 kr. összegut utalványozott ki és bocsátott rendelkezésre jutalomdíjakra, mely összeg a bokréta ünnepély alkalmával osztatott ki a jutalmazásra érdemesnek talált munkások között.

Az 1894. év őszére az eddig elbírt munkálatok befejeztetvén s az épületek tető alá hozatván, az építés a folyó év tavaszának elérkeztéig szünetelt, s csak is az építési időszak újbóli elérkeztével vétetett fel újra.

A folyó évi szeptember hó 15-dikére kötötten ki szerződésileg az összes épületek elkészítése és átadása, ezt megelőzőleg 14 nappal azonban már oly állapotban voltak azok, hogy az azokban elkelyeztetni szándékoit hivatalok átköltöztetése megkezdhetetett s a következő napok alatt akadálytalanul be is fejeztetett.

Folyt. köv.)

A polgármester jubileuma.

Debreczen, október 14.

Szerenád.

A nép szeretete nyilatkozott meg az ünnepelelt polgármester iránt szombaton este abban az impozáns lampionos menetben, melyet a főiskola lelkes ifjúsága rendezett. A nagy közönségnek az ünnepély ezen része adott alkalmat, hogy ragaszkodását és tiszteletét Simonffy Imre iránt kifejezhesse.

A kollégium udvarán kevéssel hat óra előtt osztották ki a lámpionokat az ifjúság között s éppen hat óra volt, mikor a menet megindult. A menetet lovasrendőrök nyitották meg. Elöl főiskolai ifjak a kivilágított díszes transperantot emelték, melynek nemzeti színű betűi messziről olvashatók voltak. A transperáton ez a felirat állott: „*Eljen Simonffy Imre polgármesterünk!*”

Jobbról, balról hatszáz ifju kollégiumi diák és iparos segéd haladt magasra emelt lámpionokkal. — Közülük a tűzoltó zenekar és Rácz K. zenekara után a dalegylet, a főiskola ifjúsága, az iparos ifjúság önképző egylete, a pinczér egylet és munkás dalegylet lobogók alatt haladtak.

A tündéres fényben uszó menetet óriási tömeg vette körül, mely szakadatlanul éljenezte a polgármestert.

A lelkesedés tetőfokára hágott, mikor a menet a városháza elé ért s a nagy tanács-terem egyik ablakába a Simonffy Imre tisztes alakja jelent meg. Zugó, viharos, percekig tartó éljenzés tört ki. A díszbe öltözött és színes lámpákkal körül zárt katonai zenekar a Rákóczy indulót játszotta, mely után Soltész Elemér 4 éves theológus tartott hévteljes tartalmas üdvözlő szónoklatot a polgármesterhez. A csinos beszédből álljanak itt a következő szakaszok:

Lehetetlen, hogy ki ne szakítsak legalább egy mozzanatot abból a munkakörből, melyben nagyságod, mint főiskolánk helyi gondnoka, legközelebb áll hozzánk, e főiskola ifjúságához; — egy nagyszerű mozzanatot, mely e nemes város és a mi alma materünk, amaz ősi kollégium közt fennálló szoros viszonyt még szorosabbra fűzte, — a mely mozzanat biztos kezesség arra nézve, hogy e mi hírneves tanintézetünk a közel jövőben fejlődése tetőpontjára emelkedik.

Szólok pedig arról a magasztos áldozatkészségről, melyet a Nagyságod felügyelete alatt álló nemes város a szintén Nagyságod felügyelete alatt álló híres kollégiummal szemben tanúsított.

Mondjam-e, hogy az egész magyar hazát, közelebbről reformált magyar Sionunkat mily kedvesen lepte meg e nagyszerű tény: mondjam-e, hogy e tényben az érdem oroszán része a nagyságodé?

Oh, mily jól esik nekem ez ünnepélyes alkalommal visszaemlékezni ama feddhetetlen napra, midőn ez év tavaszán az ország minden részéből egybesereglett ifjak gyűlésében nagyságod szeretetteljes szavait hallottuk; mily boldog büszkeséggel mondtuk akkor a mi barátainknak: imé, a mi szeretett gondviselőnk! s mily jól eső édes érzés töltötte bé keblünket, tapasztalván a haza választott ifjúságának őszinte háláját, meleg elismerését Nagyságod iránt; Oh, az ifju sziv termékeny talaj a hála virágai számára; amaz atyai szeretet, bizony mondom, nem esett méltatlanokra.

Fogadja Nagyságod a főiskola ifjúságának és Debreczen szabad királyi város egész közönségének, melynek körében élünk mi is, a mely együtt munkálkodik együtt érez Nagyságoddal, jelen érzelményilvánítását oly szívesen, mint a menyire szívének tiszta vonzalmából jó az, fogadja oly szívesen, mint a minő buzgó lélekkel kérjük mi a kegyelem Istenét, hogy tegye a Nagyságod életét, még szá-

mos éveken át boldogítótá, áldásossá e nemes város és a főiskola javára!

A viharos éljenzés után az összes debreczeni dalárdák Mácsay Sándor vezetésével együtt énekelték: „Mi zengi tul a bérceket.”

Simonffy Imre kir. tan. polgármester ezután az óriási néptömeghez a következő beszédet intézte:

Mélyen tisztelt uraim!

Hálás köszönetet mondok Önöknek, a főiskola ifjúságának, polgártársaimnak, azon szíves megtiszteltetésért a melyben engemet és velem együtt a város tisztikarát részesíteni szívesek voltak.

Engedjék meg, hogy tisztelt szónokuk lendületes szép beszédére csak röviden válaszolhassak.

Debreczen város hazafias törvényhatósága mindenkor és minden jótékony intézményt felkarolt s mint mindég, úgy továbbra is kötelességének fogja ismerni, hogy a kulturális haladásért nemes áldozatkészséggel sikra szálljon.

Ismételten fogadják egyenként és mindnyájan az én forró és hálás köszönetemet!

Ismételten kitört a lelkes éljenzés, a frenetikus tapsvihar, míg a katonai zenekar indulója közben az óriási néptömeg Simonffy Imre polgármester éltetésével oszlott szét.

Bankett.

Fényárban usztak este a Bika szálloda kivilágított ablakai; míg bent a freskós díszteremben legalább is 600 ember foglalt helyet a virágcsokrokkal megrakott fehér asztaloknál. Monstre bankett volt ez szeretett polgármesterünk tiszteletére, — méltó epilogusa a nap folyamán elhangzott dicsőítő beszédnek. Jelen voltak az összes városi tisztviselők és városunk minden notabilitása.

Az asztalfőn Simonffy Imre, az ünnepelelt, balról mellette gróf Dégenfeld József főispán és dr. Wolafka Nándor püspök, jobbról Kiss Áron püspök és Széll Farkas kir. táblai tanácselnök foglaltak helyet.

Az első pohárköszöntőt gr. Dégenfeld József főispán mondta Ő felségére, a királyra és a királynéra, mit a társaság tagjai állva hallgattak végig. A pohárköszöntő végeztével viharos éljenzés tört ki. Másodiknak Lengyel Imre emelkedett fel, a ki méltatta az ünnepelelt érdemeit s lelkesen éltette a köztisztelet és szeretetben álló polgármestert, Simonffy Imrét. Szavait zugó éljenzés követte: *Abrahám* László tisztifügyész a városi tisztikar halálját tolmácsolta, melyet a város minden egyes tisztviselője, az ünnepelelt polgármester iránt érez. Kijelentette, hogy a tisztviselőkar legilletékesebb arra, hogy méltányolni tudja és elismerje a polgármester működését és tevékenységét. Szavait azzal végezte, hogy Isten szeretett polgármesterünket hazánk, városunknak, a tisztviselőknak és szeretett családjának sokáig tartsa meg. *Kiss Áron* püspök beszéde során annak az óhajának adott kifejezést, hogy Simonffy Imre, a ki a debreczeni egyetem alapját megvetette, lelkes érdeklődése és fáradhatlan pártfogásával annak fejlődését is elérhesse. Dr. *Bartha Béla* lendületes beszédben az ünnepelelt éltette. *Simonffy Imre* polgármester az egybegyűlt társaság tagjaira emelte poharát, *Balogh Ferencz* hittanár, igen lelkes szavakban gróf *Dégenfeld József* főispánt éltette, dr. *Wolafka Nándor* a hadsereg és azok jelenlévő képviselőire emelte poharát.

Dr. *Kola János* orsz. képviselő Szoboszló várost és küldöttségét. Dr. *Magos György* Hajdúvármegyét és *Rásó Gyula* alispánt, *Lukács Ödön* joghallgató az ifjúság nevében *Simonffy Imre* polgármestert éltette, ki az ifjúság iránt mindig atyai gondoskodást és szeretetet tanúsított. Élénk figyelemmel hallgatott felköszöntőjét a következőleg fejezte be. „Jól esik tehát nekem társaim nevében is tisztelettel kijelenteni, hogy mi a jövőben leendő működésünkben követendő példányképpül tekintjük, mint kiből a tehetség szorgalommal és nemes jellemmel oly szerencsés messze elragyogó összhangban áll, mint

a szívárvány összhangzó színei. Szerencséseknek mondhatjuk magunkat, hogy tiszteletünknek, ragaszkodásunknak ez ünnepélyes pillanatban Nagyságod előtt kifejezést adhatunk s buzgó szívvél könyöröghetünk a minden áldások örök forrásához, hogy Nagyságodat mint az ifjúság szerető és vezérlő atyját, mint példányszerű honpolgárt, a vallás oszlopos férfiát hazánk városunk, egyházunk javára, az emberiség diszére, családja boldogítására hosszuidőkön keresztül éltesse! Éljen soká! Éljen soká!”

Rásó Gyula alispán is a polgármestert, ugyszintén *Koszorús Lajos* mint vereskeresztgyuleti elnököt, *Fekete Sándor* megyei főjegyző pedig a városi tisztikart köszönettel fel, *Márk Endre* viharos éljenzés mellett *Tisza Kálmán*t, akinek éppen neve napja van, *Wolafka Nándor Márk* Endrét éltette.

Közben *Vecsey Imre* tanácsnak felolvasta az üdvözlő táviratokat és leveleket. Ilyeneket küldöttek: *Schlauch Lőrincz* nagyváradi biboros püspök, *Tisza Kálmán*, gróf *Csekonics Endre*, *Thaly Kálmán*, *Bedő Albert* államtitkár, *Szabó János* esperes, *Kovács Ferencz* (Losoncz) *Némethy Károly* minisz. titkár, báró *Podmaniozky Géza*, gróf *Eszterházy Kálmán* a régi honvédtársához, báró *Splényi Ödön* és neje *Blaha Lujza*, *Karczag Vilmos* és *Kopácsi Juliska* Bécsből. *Rickl Gyula*, Nagy György (Temesvár) dr., *Csiky Kálmán*, *Kristó Lajos* (H.-Mezővásárhely) *Szakszó*, *Rozsó*, *Ritoók Zsigmond*, *Havranek József* székesfehérvári, *Benes László* nyiregyházi polgármester, *Biró ezredes*, *Gabona Nándor* ny. alezredes (Bécs) *Münnich Aurél*, *Szabó Albert* táblai tanácselnök *Pranger József* az o. m. bank helyettes vezértitkára (Bécs) *Vértési Arnold*, *Babics József* orsz. képviselő, *Törökfalvi Pap Zsigmond* (N. Bánya) *Havranek és Adriányi* építészek, *Weszprémy János* kuriai bíró, *Tokaji Nagy Lajos* kir. közjegyző *Némethy Károly* min. titkár, *Szabó Antal*, *Benedek Sándor* stb. stb. *Varga Imre* a debreczeni dalárda volt tenoristája, jelenleg a diósgyőri vasgyár hivatalnok a csinos irat nyomó vastárgyakat küldött tisztelete jeléül. A társaság kitűnő hangulatban *Rácz Károly* zenéje mellett éjfélig maradt együtt.

Színház.

A tévedt nő.

— Opera négy felvonásban. Irta: *Plave*. Fordította *Nádaskal*. Zenéjét szerző *Verdi*. József. (Benedező *Tiszai* Dezső.

Debreczen, október 13.

(R.) Az agg olasz maestrónak tegnap rossz estéje lehetett, ha ugyan érezte, hogy az ő csodálatos szép *La travatta*-ját a debreczeni színházban előadták. Vegyes hatása volt ennek a reprise számbamenő opera előadásnak. *Gunyos* kicsinylő kacaj hangzott a vasárnapi közönséggel zsufolásig megtömböt — karzatról, míg a pártér közönség nagy része hideg maradt *Pajor Emilia* minden igyekezete daczára. — Ezt csak épen futólag említjük meg. Vasárnapi karzatközönséggel abe zöte nem érdemes foglalkozni; ezt azért jegyezzük meg, hogy nagyon czélszerű volna *Tiszai igazgatónak* az opera előadásokat oly napokra tenni, mikor a karzat nem helyezi kilátásba szereplését, nem ad jelt odafönlétéről: zavarólag és sértőn mint tette azt tegnap este is.

Általában ki elégitett mindenkit a tegnapi előadás. *Nómet János* hőstenorját mindig élvezettel hallgatja a közönség, nem kevesebb hatást gyakorolt a közönségre a színlapon jelzett *Cosmopolitán-táncz*, ami a legpompásabban sikerült a tegnapi előadáson mindenek között.

A *La trovitta*, melynek hangszerelése páratlanul álló, nem illik most a debreczeni színpadra. Ezzel a meggyőződéssel ment a közönség nagy része a színházba, és ennek a meggyőződésnek csak megerősítését találta az előadás folyamán. Nagyobb szolgálatot tett volna az igazgató sok zene érzékeny színházlátogatónak, ha a *Tévedt nő* helyett annak mindenben mását a *Kaméliás hölgy*-et hozta volna színre. Elismeréssel kell adóznunk az igazgatónak ama buzgóságáért, melylyel az opera előadásokat akarja népszerűsíteni a mi színpadunkon, de nincsenek meg hozzá a kellő eszközei, nincs egy énekesnője, akit jólélekkel odaállíthatna a lámpák elé hasonló nagy operaelőadások alkalmával.

A legnagyobb objektivitással irunk és irtunk és nincs okunk kétségbevonni, hogy a közönség egy töredékét, mint azt tapasztaljuk kieégíti a mostani primadonna hangja, játéka pedig kielégít mindenkit, de ha Tiszai igazgatónak őszinte célja az, hogy hetenkint opera előadásokat rendez, úgy: vagy gondoskodik arról, hogy a közönségnek már e szezon folyamán a legkisebbre redukált igényeit, még kisebbé tegye, vagy pedig és csak ez a kivihető: gondoskodik énekesnőről, a kinek hangja is van. mert vannak némely emberek az ilyen operai közönség között, a kik nem boszankodni járnak a színházba, hanem: — nevetséges igazán, — műélvezetben, igen hamisíthatatlan műélvezetben akarnak részesülni. Egyébként ezek oly ósdi dolgok, hogy csak restelkedve irunk újra róla.

Pajor Emilia amennyire tőle telett igyekezett élvezhetővé tenni az ő *Valery Violetta*-ját.

Ugy vettük észre, hogy hangja, mely első felléptekor elég erővel csengett, mintha fáradt lett volna. Az első felvonásban meglehetősen interpretálta szerepét, de a többi következőben, ez ugyan szerepében is benne van, mindinkább kifáradt. Nem akarjuk azt hinni, hogy énekeszámai rovására igyekezett volna teljes hűséggel visszaadni a beteg elbukott nőt, a mi különösen az utolsó jelenetben meghatóan sikerült neki.

Németh János remekül énekelt, mint tőle azt megszoktuk. Kitűnő volt alakítása is.

Galyassi Paula szerepének énekrészeit kihuzta a vörös czeruza. Kis szerepét kedvesen játszotta. *Hadai* ismét érthetetlen volt fiatalos őszhaju apájával. A karok jól működtek. Taps minél kevesebb volt.

Városi és megyei hírek.

* **Jóváhagyott zárszámadás.** A kereskedelemlügyi miniszter Debreczen város 1893. 1894. évi utadó zárszámadását jóváhagyta, egyszersmind felhívta a városi hatóságokat, hogy az utadó hátralékok behajtásánál nagyobb erélyt fejtsen ki.

* **Városi közgyűlés.** Csütörtökön, e hó 16-án rendkívüli közgyűlés lesz a városházán — amikor névszerinti szavazással döntenek a szováti vizes földek eladása és a csapókereti iskolatelek megvétele felett.

* **A megyei közigazgatási bizottság** ma délelőt tartotta e havi rendes ülését gróf *Dégenfeld József* főispán elnökölete alatt. Tudósításunkat holnap közöljük.

NAPI HIREK.

— **Tisza Kálmán üdvözlése.**

Tisza Kálmán előtt, aki polgármesterünket táviratilag üdvözölte, névnapja alkalmából *Lengyel Imre* elnök helyettes a következő üdvözlő sürgönyben tolmácsolta a debreczeni szabadelvű

párt változhatatlan szeretetét és ragaszkodását: *KTisza Kálmán* ő excellentiájának,

Budapesten: Szeretett polgármesterünk jubileumára érkezett üdvözlő sürgönye újabb rokonszeny és soha meg nem szűnő hála érzelmeket költ keblünkben excellentiáránt, fogadja nagybecsű neve napján mély tiszteletünket és üdvözlésünket. Szeretett hazánk és családjának folytonos boldogítására éltesse Isten sokáig, a debreczeni szabadelvű pár nevében *Lengyel Imre* elnök helyettes.

— **A törvényszéki palota felavatása.** A debreczeni kir. törvényszék, járásbíróság és ügyészség számára a Nagyvárad utcán épült díszes palotát tegnap díszüléssel és utána fényes bankettel avatták fel. A díszülés délelőtt 10 órakor kezdődött a fellobogozott épület I. számú tanácstermében, előkelő nagy közönség jelenlétében, az elnöki asztalnál *Igyártó Sándor* elnök foglalt helyet díszmagyarban, a két legidősebb bíróval *Balogh Imrével* és *Macsy Józseffel*. Tőle balra emelt helyen ültek: *Puky Gyula* kir. táblai elnök, ki az el nem jöhetett igazságügyminisztert is képviselte, *Szöll Farkas* és *Szeghő István* tanácselnökök mindhárman díszmagyarban, *Cserna Vincze* kir. főügyész — a jobbra levő padosorban voltak gróf *Dégenfeld József* főispán, *Simonffy Imre* kir. tan. polgármester, *Rásó Gyula* alispán, — az elnök előtt foglaltak helyet a bírók és a vidéki törvényszékek elnökei, *Megyeri Géza* (Nyiregyháza) *Galba Lajos* (Szatmár), *Eördög Virgil* (M.-Sziget) és számos vidéki járásbíró. A közönség számára készült padokat a különféle testületek, intézetek képviselői és az ügyvédek lepték el. *Igyártó Sándor* hosszabb, tartalmas beszéddel nyitotta meg az ülést, — vázlatát adván a kir. törvényszék és a palota történetének, — végül lelkes szavakkal ecsetelte a bírói állás fontosságát s üdvözölte úgy az ügyvédi kart, mint a bíróságokat, melyek az igazságszolgáltatás egyenlő tényezői. A nagytetszéssel fogadott szép beszédet lapunk más helyén egész terjedelmében közöljük. *Puky Gyula* kir. táblai elnök emelkedett fel szólásra ezután. Mint az igazságügyi kormányzat e bíróság fejügyeletével megbízott közege felsőbb utasításból és saját ösztönéből kedves kötelességet kell teljesítenie. E díszes épület létesítéséhez Debreczen városa jelentékeny, áldozattal járult. Az igazságügyi miniszter megbizta őt, hogy Debreczen városának ez áldozatkészségeért az igazságügyi miniszter részéről meleg hálaköszönetét fejezze ki. — Kéri, hogy ezt foglalják jegyzőkönyvbe s erről értesítsék a város közönségét. Ezután a bíróságok hivatásáról beszélt, mely a legmagasabb és a legnehezebb is: igazságot szolgáltatni embertársainknak. Az igazságosztó mérleg serpenyőjét egy szellő is felbillentheti, ha a kéz mely a mérleget tartja, nem nyugszik a törvény alapján. És megkönnyíti a nehéz feladatot, ha bíráló előtt mindig a legfőbb törvényhozó: Isten az irányadó. A bírói függetlenségnek is épen az a tudat ad erőt, hogy a bíró egyedül Istennek tartozik felelősséggel. — Ő hiszi, hogy a bírói kar úgy fölfele, mint lefelé megtudja övni függetlenségét. Ezután arról szökött, hogy az új palota működési helye lesz az ügyészi és ügyvédi karnak is, melyek testvéri viszonyban állanak a bírói karral. Mind a kettőnek feladata; a tiszta

igazság kiderítése. Ő meg van győződve, hogy mindnyájukat az igazságszeretet forrasztja össze. Üdvözlí az új épületben a bírókat és ügyvédeket s Isten áldását kéri működésükre. (Zajos éljenzés.)

Miután *Igyártó Sándor* kijelentette, hogy Debreczen városa értesíteni fog a miniszter köszönetéről és *Puky Gyulának* megköszönte buzdító szavait, kijelenti, — hogy bíró társait mindig az imént hallott vezérelvek fogják vezetni, — a diszgyűlést éljenzés között berekesztette. Ezután a közönség elszéledt a hatalmas épületben, hogy megtekintse annak helyiségeit. Délután egy órakor 300 terítékű bankett következett a Bika dísztermében. Az első felköszöntőt *Puky Gyula* kir. táblai elnök mondotta Ő felségére a királyra, a legelső bíróra, az igazság legfőbb örére, *Igyártó Sándor* az igazságügyi minisztert, *Puky Gyula* táblai elnököt! Debreczen városát, gróf *Dégenfeld József* főispánt, *Simonffy Imre* polgármestert és a jelenlevő társaságot, élte, — *Balogh Imre Kiss Áron* és *dr. Wolaffka Nándor* püspököket, *Kiss Áron* a bírói kart, *dr. Wolaffka Nándort*, *Puky Gyula*, *Simonffy Imrét* a bírói kart. *Szöll Farkas* *Cserna Vincze* és a kir. ügyészeket, *Cserna Vincze* *Igyártó Sándort*, *dr. Kola János* a bírói kart. *dr. Megyery Géza* a debreczeni kir. törvényszék tagjait, *Géressy Kálmán* pedig *Igyártó Sándort* köszöntötte fel; *Brody Henrik* törvényszéki elnöki titkár mondotta az utolsó felköszöntőt. Ügyes hasonlattal élt midőn az igazságszolgáltatás közegének testületét egy díszes palotához hasonlította, melynek őre az igazságügyi miniszter, tanusai kar, falai a segéd, fundamentumai a kezelő személyzet. Ezeket élte. — A bankett *Rác Sándor* zenéje mellett délután 4 óráig tartott.

— **Szenzációs rablógyilkosság.** *Nyiregyházáról* lapunk ottani tudósítója szenzációs rablógyilkosságról telegrafál a késő délutáni órákban. *Nyiregyházában* egy dúsgazdag földbirtokos: *Rosenbaum* Edéhez az éjjel álarozos rablók törtek be. Fellármázták a háznépet, megöléssel fenyegetve mindenkit pénzt követeltek. *Rosenbaum* birtokost, ki el akart menekülni a szobából, megkötözték és revolvert szegeztek melléne. A házigazda megtagadta a rablók követelését, mire ezek dühökben *agyon lölték* a szerencsétlen embert. — *Rosenbaum szörnyet halt a lövés után.* A rablók ezenkívül segélyére siető fiát is súlyosan megsebesítették. Ezután feldúlták az összes szekrényeket, s a talált pénzt és drágaságokat magukhoz véve, elmenekültek. A rablógyilkosság híre a legnagyobb szenzációt keltette mindenfelé. A vizsgálatot a legerélyesebben vezetik.

— **Halálozás.** *Krampéra János* urat, a helybeli dohánygyár igazgatóját fájdalmas csapás érte. Mint részvétellel értesülünk neje, született *Osztrik Teréz* urnő elhunyt. Temetése holnap délután 4 órakor lesz.

— **Elveszett szombaton** este, a polgármester tiszteletére rendezett lámpionos menet alkalmával elveszett egy fél brilliános női fülönfüggő. A becsületes megtaláló kéri a tárgyat a II. kerületi kapitányságnál deponálni, hol illő jutalomban részesül.

— **Kegyves alapítvány.** A példa hat és lelkesít. Mikor a gályarabságot szenvedett protestáns lelkészek emlékkövét özv. *Hegyi Mihályné* urnő hitbuzgóságából ünnepélyesen átadták a nemes város gondozására s Balogh Ferencz hittanár élénk színekkel festette a martirok szenvedéseit, — a jelenlévő *Horváth János* építő-mester, ki az emlék-oszlop alapozását végezte és neje *Nagy Juliánna* e lelkesítő beszéd hatására elhatározták, hogy az oszlop fenntartása költségeire alapítványt tesznek. A gondolatot csakhamar tett követte s a derék házaspár tegnap délután 250 frtot, vagyis 500 koronát tettek le alapító levél kíséretében *Simonffy Imre* polgármesternél, azzal a kéréssel, hogy azt a város kezelje s kamatait szükség esetén adja ki az Emlékkerteket kezelő Csokonai-körnek. A derék vallásos házaspár a következő bejelentés kíséretében fizette be az 500 korona alapítványt: Nagyságos Polgármester Ur! Midőn a most felállított emlékoszlop alapzatát készítettem, kelt nőmnek és magamnak szívében azon elhatározásunk, hogy mi is járulunk az evangéliumi hit és vallás szabadság hajnokainak emlékéhez valamivel. Miután azonban az emlékoszlop felállítását egészen maga akarta fedezni a kegyeletes Urnő, vallási érzetünk és kegyeletünk jelét abban és az által akarjuk érvényesíteni, hogy jövőre épen megtartassék és díszében megővassék azon szép emlék. Ennélfogva kettőnk nevében és aláírásával ellátott ezen irattal az Emlékkertben létesült magyar gályarab lelkészek emlékoszlopa fenntartására s idő multával beállható javítása és díszítése költségei fedezésére 500 korona alantőkét fizetünk le és adunk át Nagyságos Polgármester Ur kezébe, arra kérve, hogy ez összeget Debreczen város kezelése alá bocsássa, hogy kamatai állandóan nevezett célra fordításának az emlékoszlop gondozó kör közbe jöttével. Lelki örömmel tesszük ez alapítványt a gályarab lelkészek emlékoszlopa fenntartására *Horváth János* építőmester és nőm *Nagy Juliánna*.

— **A hol a Sapka kapható.** Debreczenben végtelenül sok a speciálítás, sehol sincs talán annyi, az ország egyetlen városában sem, mint épen nálunk. Ma felfedeztünk szinte egy speciálítást, ami ugyan már nem új de nem igen tűnt fel senkinek. A csapó-utczai 323 számú házban, meg lehetős szembe-tűnően díszeskedik ez a tábla:

FÜGGETLENSÉGI KÖR.

Akkadnak jámbor utazók akik felülnek a hasonló felírásoknak és előrelépnek a sötét kapualjban és bátran haladnak addig míg ismét világosságra érnek. A világosság ez esetben azonban épen nem kívánatos. Ismét egy tábla következik, melyre felülről egy, czinóber színű kéz mutat, alatta pedig valami méhkas formájú feketeség van, amiből csak hosszas szemlélés után vehető ki, hogy az voltaképen egy sapka, egy fekete sapka amelyik felett ez a felírás van:

Itt Benn Kapható a Sapka!

A jámbor utazó ki merengő szemekkel keresné a Függetlenségi Kör helységeit, ijedten fordul meg, s tova halad és bejegyz naplójába, hogy Debreczenben a Függetlenségi Kör helységében *Kapható a Sapka* Tableaux.

— **A szüret eredményei.** Megyebeli tudósítónk jelentései alapján a szüret már a megyében végefelé jár. A must kitűnő édes. Némely szőlős gazdák permetezett venyigéi reménységen felül fizettek. A must ára 10—15 krajczár, *H. Nánáson* 8—10, *Dorogon* 10—14, *Böszörményben* 10—14 kr., *Had-*

házon 13—14 krajczáron kínáltatik, — de vevő kevés van s a vételkedv lanya.

— **Bíróválasztás Hajdu-Dorogon.** Mint tudósítónk *Hajdu Dorogról* írja, a bíróválasztás tegnap folyt le ottan. A választás tegnapelőtt délelőtt kilencz órakor vette kezdetét a község házában *Ferenczy Elek* főszolgabíró elnöklete alatt. A választás eredménye az volt hogy *Kovács István* volt főbíró újra, *Görög* és *Szakáll* községi esküdteket hasonló kép ujjal megválasztották.

— **A mi vendégünk.** Ma délelőtt, éppen midőn vígan perczegtek a tollak a munkatársak kezében, egy fiatal ember állított be szerkesztőségünkbe mosolygó ábrázattal, de azért nem csekély eleganczával.

A kölcsönös üdvözlések után ismeretlen idegenünk — mert nem mutatta be magát — con amore végig nyult pamlagunkon és parancsoló hangon Z. barátunkat egy demokrata szivarig megpumpolván, kedélyesen és hangosan nevetni kezdett.

Mi csak irtunk tovább és vártuk a végkifejledést.

Vendégünk is várt. A demokrate szivar lassankint kialudt és a mélabus csöndet csak hamar rémes hortyogás zavarta meg. Letettük a tollat és tisztes távolból vizsgáltuk az idegent. Legszakértőbb munkatársaink rövid szemle után azt konstatálták, hogy vendégünk be van rugva, mint egy ágyu. Ezen bírói szemle tökéletesen kielégített benünket és hagytuk őt aludni. Délebe haza mentünk s mikor délután szokott időben szokatlan pontossággal az egész szerkesztőség megjelent, vendégünknek csak hűlt helyét találtuk.

Az egyik asztalon egy névjegy feküdt, melyre szép gömbölyded betűkkel e pár sor volt vetve:

Köszönöm a szállást! Nem voltam berugva, ez ellen tiltakozom, hanem a szives fogadtatás emlékéül a fogasoa függő öszi kabátot elvittem.

Z. barátunk azóta vigasztalhatatlan, de nem a kabátot kesergi hanem, azt hogy szakértelme most az egyszer megcsalta...

— **Nincs vetve a párnám... nincsen.** Szemán Anna nyiradonyi menyecskének, úgy látszik, hogy kőből volt a nyoszolyája, mert puha párnákra vágyódott s csak kedvező alkalomra várt, hogy óhajta teljessüljön. Végre is, hosszas kutatás után felfedezte, hogy egyik ismerősénél finom pehelytől dagadó párnák hivatásilag integetnek feléje egy gondolat és néhány párna hűtelen lett. Eddigi gazdájához és Szemán Anna tündéje alá került. Amde a gondos háziasszony csakhamar észrevette a lopást és hibebe mint az árny az utazót kísérte Anna asszonyt egész a debreczeni zsibvásárig, hol a rendőség kezeibe adta a pehelyre vágyó menyecskét. És most elénk kelhet, hogy nincs vetve a párnám... nincsen.

Unghváry László czeplédi hírneves 121 beldas gyümölcs-faiskolájának név- és árjegyzéke megjelent, mely legszerényebben szólván is a continens elsőrendű gyümölcs-faiskola árjegyzéke közt mondhatni a legelső helyet foglalja el. A mű quart alakban 80 oldalra terjed s a benne levő szakcikkek, nyilatkozatok, de legtöként a kimerítő fajtáírások valóságos gyümölcstészeti lexiconná teszik azt. A műben kitüntetett igen nagy készlet s mérsékelt árak reményt nyújtanak, hogy a világ legelsőbb helyre sorozható gyümölcshaiskoláival egy szinten álló eme hírneves hazai cég eléri azt, amit az állam el nem ért, vagyis a külföldről történő csemetebehozatalnak, a tapasztalt kitűnő minőség és olcsó árak mellett nemcsak véget vet, hanem — amiről eddig is örömmel győződünk meg — már külföldre is teljes megelégedés mellett tömegesen szállít gyümölcshaiscmetét. — **Unghváry László** fenti árjegyzékét kívánalomra bárkinek is megküldi.

x **Kellő időben** hirdelen előforduló esetekben, **Vértessz. Ferencz** pálinkája már sokszor meggátolt komolyabb betegségek kifejlődését; melynél fogva egy család sem nélkülözheti azt.

x **Tartós gyógyszer.** Fájdalmas oszvánál a derék testrészek és a forgó kőszvényes bántalmainál a „Moll féle francia borszesz és só“-val való bedörzsölés sikerrel használtatik. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés naponta utánvétellel *Moll A.* gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauhen 9. Vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan *Moll féle* készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és alá a íásával.

Közgazdaság.

Budapesti áru-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Nádor a. 6. sz.) tudósítása a „Debreceni Ellenőr“ részére

Budapest, október 14.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínálták a vételkedv kedvező volt, s az irányzat csendes lett, elkelt 40,000 mm. változatlan áron.

Eladások:

Tiszavidéki új 200—82 mm. 6.77 frt. 2000—81 mm. 6.70 frt. 500—81 mm. 6.70 frt. 200—81 mm. 6.65 frt. 100—81 mm. 6.57 frt. 500—80 mm. 6.50 frt. 300—80 mm. 6.55 frt. 1000—80 mm. 6.55 frt. 400—81 mm. 6.65 frt. 300—81 mm. 6.47 frt. 100—80 mm. 6.45 frt. 100—80 mm. 6.70

3 havi időre

Határídő-üzlet. Amerikából érkezett lanyhább jegyzésekre nálunk is lanyhábban indult az üzlet buzában, s igen gyenge üzlet mellett zárulatig lanya maradt. Tengeri szintén igen lanyhán indult s csekély vásárlási kedv mellett lanyhán zárult is. Zab és rozs lanyhák.

Zárlat 1 óra:

	frt
B u z a szept.-októ-berre 1895	6.30—6.32
„ márcz.-ápr.-ra 1895.	6.2—6.80
R o z s szeptem.-okt.-re 1895	5.73—5.75
„ márcz.-ápr.-ra 1896.	6.12—6.14
Tengeri jul.-aug.-ra 1895	5.70—5.50
„ máj.-juniusra 1895	4.55—5.56
Z a b őszre 1895	5.65—5.68
„ márcz.-ápr.-ra 1896	5.95—6.97
Repeze aug.-szept. 1895	10.90—

Zárlat 4 óra:

	frt
B u z a szept.-okt. 1895	6.27—6.29
„ márcz.-ápr. ra 1895.	6.79—6.80
R o z s szept.-okt.-re 1895	5.72—5.68
„ márcz.-ápr.-ra 1896	5.12—5.96
Tengeri jul.-aug. ra 1895	5.40—5.45
„ máj.-junius.-ra 1895	5.55—5.57
Z a b őszre 1895	5.66—5.62
„ márcz.-ápr.-ra 1866.	5.91—5.93
Repeze aug.-szeptre 1895	9.50—9.60

Időjárás borult.

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság“ közlése 1895. okt. 14. én.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4 %	—	121.50	122.—
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2 %	—	124.25	125.25
„ koronajárdék 4 %	—	99.30	99.80
„ regále vált. kötvény 4 1/2 %	—	101.—	102.—
Oszt. aranyjárdék 4 %	—	122.—	122.50
Egységes állam kötvény 4 1/2 %	—	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4 %-os nyeresémsors.	—	147.—	148.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	486.75	486.25
Oszt. hitelbank részvény	—	405.10	405.30
Magyaripar- és kereskedelmi bank. r.	—	131.—	131.—

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4 %-os sorsj.	—	128.—	120.—
„ 3 %-os	—	109.25	110.—
Oszt. földhitel. sorsjegy 3 %-os	—	117.—	118.—
Nagyvöröskereszt sorsjegy	—	11.80	11.30
Oszt. „ „ „	—	17.70	18.10
Olasz „ „ „	—	13.20	13.90
Bazilika sorsjegy	—	7.60	8.—
Jószív „ „ „	—	3.30	3.60

Pénzszámok:

Cs. és kir. arany	— — — —	5.68	5.75
10 márkás arany	— — — —	11.78	11.82
20 frankos arany	— — — —	9.53	9.56
1 Sovereigns	— — — —	12.—	12.0

Kőbányai sertés vásár.

Október hó 8. Hízott sertés árak: 1 Magyar első rendű: 1 Öreg nehéz (páronkint 400 klgamm felüli súlyban) 36 krtól 37. krig Öreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm 34-től— 37— krig. Fiatal nehéz (páronkint) 320 kilogramm felüli súlyban 54—55 krig. Fiatal közép (páronkint) Fiatal 20 kilogramm súlyban 54—55 krig súlyban könnyű (páronkint 250 klg. terjedő súlyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett Nehéz (páronkint 280 klg. felüli 220—280 — krig. Közép (páronkint 200 krig. — terj. súlyban) — — — — — Könnyű (páronkint 220 klg. terjedő súlyban — krtól — krig.

Közönség köréből*)

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják hálás köszönetemet mindazok, akik boldogult férjem Báthory Imre végtisztesség tevésén megjelenésökökkel tájdmunkat enyhítették; fogadják különösen forró köszönetemet a városi daleylet tisztelt tagjai, akik a temetésnél szivesek voltak közreműködni. A gyászoló rokonok nevében is özv. **Báthory Imréné.**

* E rovatban közltekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 12. sz. Páros bérlet.
Ma hétfőn 1895. október hó 14-én

Télen
(A jöttment.)

Népszinmű dalokkal 3 felvonásban Irta és zenéjét szerzette: Bokor József. (Rendező: Krémer Jenő.)

Személyek:

Özv. Bogár Mátyásné	Lubrinicz Julia.
Anna, leánya	Galyasi Paula.
Marczi, unokaöccse	Haday Sándor.
Vasas Józsi	Hevesi Gábor.
Katalin, felesége	Margó Zelma.
Miklós, Katalin bátyja	Rózsahegyi K.
Torkos, parasztagazda	Némethy J.
Torkosné	Kiss Irén.
Tapsi bácsi, öreg paraszt	Páspöki Imre.
Marcza	Takács Jolán.
Borcsa	Hevesiné.
Tera	Kovács Fáni.
Murczos Böske	Locsarekné
Pista, béres	Göndör S.
1. } legény	Nádasy József,
2. } legény	Szabó Sándor.
3. } legény	Nagy Jóska.
1. } leány	Fürst Róza
2. } leány	Csepreghy Emma.
Füstös, } cigányok	Vank István.
Mürkös, } cigányok	Takács József.
Rücskös, } cigányok	Kozma Pál.
Asszonyok, leányánok, legények.	Történik: egy kis falubau.

Holnap, kedden 1895. október hó 15-én Páratlan bérletben

Kis alamuszi.

Opera 3 felvonásban. Irta: Bokor József.

7402 tksz.
1895

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré tesz, hogy Zilahi Gábor végrehajthatónak Sarkadi István végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járás-bíró) területén lévő B.-Ujvároson fekvő a B.-ujvárosi 1101 sztjkvben A + 1132. hrsza. foglalt ingatlanból Sarkadi Istvánt illető 5/6 részre az árverést 500 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbmegjelölt ingatlan az **1895. évi december 6-ik napján d. e. 10 órakor** B.-Ujváros község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 50 frtot készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál, 1895. évi szeptember hó 13-ik napján.
Nagy Károly
kir. trvszéki bíró.

Kiadó és laptulajdonos:

„Osokonal“ nyomda és kiadó r.-t.
Felelős szerkesztő: **Eötvös K. Lajos**
Főmunkatárs: **Koncz Ákos.**

Szabó Lajos fiai

üzégnél

Ágy és asztalterítők,

Butorszövetek

flaneltakarók

Pokrócok

Szőnyegek, függönyök.

Caschemir

és

Selyem paplanok

Afrique

és lószőr

madrácok

Nagyválasztékban.

FERENCZ-

pálinka (sósorszesz),
Vértess gyógyszer-féle.

használatban a leghatásosabb feltétlen tisztasága következtében úgy külső, mint belső használatra mindenekelőtt legjobban alkalmas. Kitűnő sikerrel használhatók koszvény, osz, meghűlések, tagzaggatás ellen, benuások, ficamoknál, gyulladás és kelésnél, továbbá a fejbőr erősítésére, valamint a száj tisztítására; belsőleg, gyomor görcs, rossz szullet, fejfájás, hasmenes stb. ellen. Valódi csak a mellékelt navigygyvel. 1 üveg 1 és 2 korona. 5 nagy üveg franco. Kapható a gyógyszerárakban, droguákban és fűszerkereskedésekben, valamint közvetlen: 32388

VÉRTES L. Sas-gyógysz. Lugoson,

Raktár DEBRECZEN: Dr. Rothschnek V. E., Tóth Béla, Mihalovits István gyógyszerészeknél. — Főraktár BUDAPESTEN: Török J. gyógyszer. király-utca. — BECSBEN: Alto k. k. Feld-Apotheke, Stefansplatz. — Észak- és Közép-Németország részére: Dr. Mylius Engel Apotheke, LIPCSE: Dél-Németország részére: St. Afra-Hof-apotheke, AUGSBURG.

„Préda“ pezsőgő.

Dr. Ludvig Willibald, Nagy-Maros. — Magyarországi képviselője
BRAUN HENRIK, király-utca 35—37.

UJDONSÁGOK

az őszi és téli időnyre

Divatos női ruhaszövetekben,

Színes selymekben,

Legujabb

díszekben,

Mosó velezekben,

Téli nagykendőkből,

nagy választékban érkeztek
raktárra.

Szabó Lajos fiai

Debreczen Rózsater.

Kaszanyitzky Endre

DEBRECZENBEN, főpiacz 1900.,

Nagyválaszték és jutányos árak mellett
ajánl

Porcellán, Chinaezüst

Bronz és Majolika

ujdonrágokat,

Ditmár, Brüner s

hazai gyártmányu

asztali és függő

lám páka t,

nap- és

villám égőkkel,

porcellán-, ét-, kávé, tea-

ugyszinte mindennemű

üveg-, ivó- és likörkészleteket.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan
teljesíttetnek.

A jegyekkel kívánatra bérmentve szolgálók.

A kőbányai

KIRÁLYSÖRFŐZŐ

részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy **sör** gyártmányainak
elárúsítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi, Korona és Bajorsör

elnevezéssel hordókban és palaczkokban hozza forgalomba.

☛ Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve. ☛

MOLL SEIDLITZ POR.

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz **MOLL A.** védjegyét és aláírását
tünteti fel.

A Moll A.-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása a legmakacsabb gyomor- és
aitestbántalmak, gyomorgöres és gyomorhív, rozót székrekedés, májbántalom
vértolulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen, e jeles házi-
szernek évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett. Ara egy lepecsés-
telt eredeti doboznak 1 frt o.é.

Hamisítások törvényileg fenyítettek.

**MOLL-FÉLE FRANCIA
BORSZESZ ÉS SÓ**

Csak akkor valódi ha mindegyik üveg **MOLL A.** védjegyét tünteti fel és „A. MOLL
feliratu ónozattal van zárva.

A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési-szer, kösz-
vény, csusz és a meghülés egyéb következményeinél legismeretesb népszer. — Egy ónozott erede-
tűveg ára: 90 krajczár.

Moll Salicyl-szá vize.

(Főalkatrésze: füzöllyavas sziksó.)

A mindennapi szájtisztításnál különösen fontos bármely koru gyermekek, min
felnöttek számára; mert e szájviz a fogak további épségét biztosítja s egy
szersmind óvszer fogfájás ellen. Egy MOLL A. védjeggyel ellátott üveg ára
60 krajczár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

MOLL A. gyógyszerész cs. és kir. udvari szállító által,

BÉCS: I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautárvét mellett teljesíttetnek.

A raktárakban tessék **határozottan MOLL A.** aláírásával és védjeggyével ellá-
tott készítményeket kérni.

Raktárak: DEBRECZENBEN Tóth Béla gyógyszerész, dr. Rothsnick
V. E. gyógyszerész és Szent-Királyi Tivadar uraknál.